

List Filipským Lekcia 3—Filipským 2, 1-11

Ježiš, náš vzor pokory

Zapamätaj si PRAVDU!

„Preto Ho aj Boh nadmieru povýšil a dal mu meno nad každé meno, aby sa v Ježišovom mene skláňalo každé koleno tých, čo sú aj na nebi aj na zemi aj pod zemou, a každý jazyk aby na slávu Boha Otca vyznával, že Ježiš Kristus je Pán.“ Filipským 2, 9-11

1. DEŇ: FILIPSKÝM 2, 1-2—Radosť v spoločenstve

1. Na základe 1. verša, k čomu povzbudzuje Pavol Filipských? Nad čím majú premýšľať?
2. Čo by naplnilo Pavlovu radosť?
3. Ako by spomenuté dary / požehnania z 1. verša mohli viesť k jednote? Zažil si niekedy niečo podobné? Vysvetli.

2. DEŇ: FILIPSKÝM 2, 3-4—Uprednostňovanie jeden druhého

4. Čím sa „sebecké ambície“ a „namyslenosť“ líšia od „pokory“?
5. O čo sa máme podľa Pavla usilovať namiesto sebeckej ambície a namyslenosti? (V oboch veršoch.)
6. Akými rôznymi spôsobmi môžeme hľadať prospech iných?

Nauč sa PRAVDU!

Pavol vedel, že sebeckosť by cirkvi uškodilo, a tak povzbudzoval Filipčanov, aby nažívali v pokore. Myšlienka pokorného a skromného života môže byť nesprávne pochopená. Nejde tu o naše degradovanie či ponižovanie samých seba – Písmo nám hovorí, že v Božích očiach máme veľkú cenu a hodnotu, sme vyvoleným „rodom, vlastným Jemu ľuďom“ (1Pt 2, 9). Nejde tu však ani o povyšovanie sa, namýšľaní si o sebe viac, ako treba (R 12, 3). Viest' život v pokore znamená odložiť náš egoizmus a našu povýšeneckosť. Keď sa tento týždeň budeš stretávať s ľuďmi, počúvaj o ich záujmoch a zámerne ich klad' pred tie svoje vlastné. Potom sa o skúsenosti v tejto oblasti podel' so svojou skupinkou.

3. DEŇ: FILIPSKÝM 2, 5-7—Kristova myseľ

7. K akému druhu mysle povzbudzoval Pavol Filipčanov?

8. Čo si myslíš, že má Pavol na mysli, keď hovorí, že Ježiš „*mal podobu Božiu*“? (Pozri Kolosenským 1, 15-20 a Židom 1, 1-4.)

9. Čoho sa Ježiš vzdal, keď sa stal človekom?

4. DEŇ: FILIPSKÝM 2, 8-9—Ježišova pokora a povýšenie

10. V akom čine Ježiš najviac ukázal svoju pokoru?

11. Ako by si opísal vzťah medzi poslušnosťou a pokorou?

12. Na základe 9. verša, akými dvomi spôsobmi odpovedal Boh na Ježišovu pokornú poslušnosť?

5. DEŇ: FILIPSKÝM 2, 10-11—Meno nad každé meno

13. Kto pokľakne v Ježišovom mene?

14. Jeden z významov mena Ježiš je „*Pán je záchrana / spása*.“ Čo z Jeho mena v tebe spôsobuje túžbu chváliť Ho?

15. Čo vyzná každý jazyk? Aký je rozdiel medzi vyznávaním Ježiša ako „*Spasiteľa*“ a vyznávaním Ho ako „*Pána*“?

Uplatni / aplikuj PRAVDU!

Pavol vyzýva veriacich, aby mali „*jednu myseľ*“ a potom poukazuje na ich myseľ „*v Kristu Ježiši*.“ Ako získavame myseľ Kristovu? Myseľ Kristova nám bola daná skrze Ducha, „*ktorý je z Boha, aby sme vedeli, čoho sa nám z milosti Božej dostalo*“ (1. Korintským 2, 12, 16). Ak sme úprimní, musíme priznať, že naša myseľ nezmýšľa vždy rovnako ako by zmýšľala myseľ Kristova. Jeden zo spôsobov, ako mať myseľ Kristovu, je premýšľať z Jeho perspektívy. V modlitbe ho smieme prosiť: „*Ježišu, pomôž mi, aby som premýšľal o Tvojich myšlienkach z Tvojho Slova. Čo by si práve teraz povedal? Ak by si bol na mojom mieste, ako by si reagoval v tejto situácii?*“ Pros tento týždeň Ježiša o Jeho myseľ, prechádzajúc životnými okolnosťami. Potom sa o svoje skúsenosti podel so skupinkou.

6. DEŇ: Zúčastni sa skupinky

Lekcia 3 Výklad

7. DEŇ: Ježiš, náš vzor pokory

Filipským 2, 1-11

Pavol vyzýval k jednote

2. kapitola začína s Pavlovým povzbudením Filipských, aby uvažovali o daroch, ktoré v Kristovi prijali. Nepochyboval o tom, že tieto dobré veci prijali. Predpokladal, že vďaka tomu, že boli v Kristovi, zažili Jeho lásku, povzbudenie, útechu, náklonnosť, súcitu a spoločenstvo s Duchom svätým. Jednoducho chcel, aby o týchto požehnaníach premýšľali a aby spoznali, čo všetko sa im v Kristovi dostalo.

V 2. verši Pavol opäť Filipanom zdôraznil, aké je dôležité byť „jednej mysle.“ V 1, 27 ich vyzýval, aby pevne stáli v jednom duchu „a spolu ako jedna duša bojovali za vieru v evanjelium.“ Tu sa jeho ohnisko záujmu obrátilo z jednoty bojujúcej proti opozícii k jednote v záujme ochrany spoločenstva. Filipis bolo kozmopolitným mestom, plným ľudí pochádzajúcich z viacerých kultúr a ekonomických vrstiev. Pavol túžil po tom, aby sa títo odlišní ľudia spojili v jednote.

Pavol vyzýval Filipských, aby mali rovnakú myseľ a lásku a aby boli navzájom „v plnom súlade.“ Toto by podľa jeho slov naplnilo jeho radosť. Potom opísal spôsoby, ako to docieľiť. Radil im, aby nekonali podľa „sebeckých ambícií.“ Ich skutky a jednanie nemalo byť založené na ich vlastných potrebách a túžbach. Namiesto povyšovania a namyslenosti mali v pokore iných pokladať za hodnejších od seba.

Láska začína vtedy, ak potreby iných považujeme za dôležitejšie než sú naše vlastné. Pavol nehovoril, že Filipskí by nemali mať vlastné záujmy. Jednoducho ich vyzýval k tomu, aby brali do úvahy aj potreby druhých. Ich záujmy nemali byť ich prvoradými záujmami, ale mali ostatných považovať za hodných väčšej pozornosti ako boli oni sami. Na dosiahnutie tohto cieľa potrebovali byť pokornými a podriadenými jeden voči druhému.

Ježiš sa pokoril

Podľa Pavla je len jediný spôsob, ako dosiahnuť „jednu myseľ.“ Dá sa to vtedy, ak máme myseľ Kristovu. Ježiš je najlepším príkladom nesebeckého a nezištného služobníka. Verše 6-11 opisujú Ježiša ako príklad pokory. Tieto verše sú veľmi významnou súčasťou života Filipských kresťanov. Pavol chcel, aby Filipskí vedeli, že vlastnosti, ktoré opisoval, sú samotnými vlastnosťami Ježiša Krista. Na to, aby sme mohli konať ako Ježiš, je potrebné, aby sme mali Jeho myseľ a postoje. Tieto verše zhrňujúce celé evanjelium do pár slov, sa spievali počas bohoslužieb v ranej cirkvi. Zaiste nám dávajú dôvod k oslave Ježiša.

Najdôležitejšou je Ježišova „podoba.“ Toto grécke slovo vyjadruje myšlienku podstatného a nemenného bytia. Inými slovami povedané, podstatný charakter Ježiša je charakterom samotného Boha. List Kolosenským 1, 15-20 opisuje Ježiša ako „obraz neviditeľného Boha.“ Hovorí, že všetky veci boli Ním stvorené a sú Ním aj udržiavané. V Ježišovi „prebývala všetka plnosť Božia.“ Podobne i List Židom 1, 3 opisuje Ježiša ako „odlesk slávy Boha a obraz Jeho podstaty.“ Všetky tieto verše dôrazne vyjadrujú Kristovo božstvo.

Ježiš nie je nikým menším než slávnym, vznešeným a mocným Bohom vesmíru. Napriek tomu sa neupínal na žiadne zo svojich práv, ktoré ako Boh mal. Nevyužíval moc a slávu, ktorú si právom zaslúžil. Namiesto toho „sám seba vyprázdnil“. Zbavil sa všetkých práv a vzal na seba podobu služobníka. Pokoril sa a narodil sa „v ľudskej podobe.“ Počas svojho pozemského života sa vzdal možnosti využívania moci Jeho božských vlastností pre svoje vlastné blaho. Tým, že sa stal jedným z nás, Ježiš zažil tie isté životné zápasy a pokušenia, ktoré zažívame i my, s tou výnimkou, že On nikdy nezhršiel (Židom 4, 15). On rozumie všetkému, čím prechádzame.

Premýšľaj nad Ježišovým rozhodnutím osláviť a poslúchať Svojho Otca tým, že sa stal jedným z nás. Ježiš stvoril všetko, čo je na nebi i na zemi – všetko viditeľné i neviditeľné (Kolosenským 1, 16). Nielenže všetko stvoril, ale všetko i udržiava (Kolosenským 1, 17). Všetko od Neho závisí. Napriek tomu všetko toto odložil, aby sa stal dieťaťom. Maličkým. Zraniteľným. Úplne závislým. Ježiš sa vzdal práva byť Kráľom vesmíru. „*Sám seba vyprázdnil*“.

Napokon tým, že sa stal človekom, mohol zomrieť za hriechy ľudstva. Toto bol úžasný príklad jeho pokory a poslušnosti voči vôli svojho Otca. „*Bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži.*“ Poddal sa ponižujúcej, mučivej smrti – trestu, ktorý bol zvyčajne určený najhorším zločincom.

Boh povýšil Ježiša

Ježišova extrémna pokora nezostala bez povšimnutia. 9. verš hovorí, že preto „*Ho aj Boh nadmieru povýšil.*“ Ježiš nám poukazuje na princíp, že „*každý, kto sa ponižuje, bude povýšený*“ (Evanjelium podľa Matúša 23, 12). Spolu s povýšením, dal Boh Ježišovi „*meno nad každé meno.*“ Celé stvorenstvo pokľakne pred týmto menom a vyzná Ho ako Pána. Každý, kto kedy žil, z každého kmeňa, jazyka a národa spozná, kým je Ježiš Kristus – Kráľ kráľov a Pán pánov! A Boh bude oslávený.

Premýšľaj nad radosťou, ktorú Boh mal, keď povýšil svojho Syna! Reagoval na Ježišovu poslušnosť tým, že Mu dal meno nad každé meno. Poctil Ho tým, že sedí po Jeho pravej ruke na najvyššom mieste v nebi.

My tiež budeme reagovať na Ježiša. Pavol hovorí, že jedného dňa každé koleno pokľakne a každý jazyk vyzná, že Ježiš Kristus je Pán (2, 10 – 11). Každý nakoniec spozná Ježišovu autoritu a právo vládnuť. Dokonca ak aj teraz odmietame chváliť Ježiša, raz Ho budeme chváliť všetci. O čo lepšie je uznať Ježiša ako Pána teraz, v terajšom živote. Najväčšiu radosť zažijú tí, ktorí Ho už teraz s radosťou prijímajú.

Zosobni si PRAVDU!

V 2, 1 sa zdá, že Pavol povzbudzuje Filipských, aby uvažovali o požehnaní, ktoré vďaka jeden druhému prijali. Ponúka zoznam, ktorý by mali zvážiť: Bol si povzbudený v Kristovi? Potešený s láskou? Bolo o teba postarané s náklonnosťou a súcitom? Zažil si spoločenstvo v Duchu?

Je ťažké odovzdať niečo, čo sme osobne nezažili. Avšak keď nám Boh ponúka lásku, starostlivosť, povzbudenie, náklonnosť a súcit cez Jeho deti, uvedomujeme si, o čom by mal byť život s Ním a Jeho ľuďmi. Našou odpoveďou potom môže byť zdieľanie týchto darov milosti s ostatnými. A toto, samozrejme, spája Boží ľud a vedie k jednote.

Čo ti Boh cez Jeho ľudí daroval? Prijal si nečakané milosrdenstvo? Emocionálnu podporu? Veľkorysosť? Odpustenie? Praktickú pomoc? Empatické pochopenie? Po tom, ako povieš Bohu „ďakujem“ za všetky tieto požehnania, popros Ho, aby ti ukázal, ako by si sa mohol podeliť o tieto isté dary s ostatnými.